

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Manowska

w sprawie z powództwa Narodowego Funduszu Zdrowia w W. – (...) Oddziału
Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia
w K.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Szpitalowi
[...] w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 grudnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 12.500
(dwanaście tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na

skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, czyli tak zwanego przedsądu, ustawodawca zagwarantował, że skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie realizować funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. do czterech ma, w konsekwencji, zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo będzie uzasadnione jedynie w tych przypadkach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej jednostkowej sprawie. Ostatecznie, nie w każdej sprawie, nawet takiej, w której prawomocne orzeczenie, zostało wydane w warunkach błędu w subsumpcji, czy też wyniku wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. W przeciwnym, bowiem, razie Sąd Najwyższy stałby się, wbrew obowiązującym przepisom, sądem trzeciej instancji, a nie jest, przecież, jego zadaniem dokonywanie korekty ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy też wykładni prawa, w każdej indywidualnej sprawie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód, Narodowy Fundusz Zdrowia w W. – (...) Oddział Wojewódzki NFZ w K. , wskazał na przesłankę uzasadniającą jej przyjęcie z art. 398⁹ § 1 pkt.: 4) k.p.c. Wniosek ten nie odniósł skutku.

Powołanie się przez skarżącego na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej już przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, co, w efekcie, daje podstawy do przyjęcia skargi, jako oczywiście uzasadnionej (por. postanowienia SN: z dnia 11 grudnia 2009 r., II PK 223/0; z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 304/09; z dnia 7 maja 2010 r., V CSK 459/09, nie publ.). Tymczasem skarżący, w uzasadnieniu tej przesłanki, zaprezentował wywód prawny sprowadzający się w istocie do twierdzenia, że w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w (...) nie rozpatrzył istoty sprawy, gdyż całkowicie pominął zarzuty zarówno sformułowane w apelacji, a dotyczące braku rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w K. co do zasadności żądania zapłaty kary umownej, jak też pominął

żądanie alternatywne zgłoszone według skarżącego już w pozwie, a dotyczące zapłaty kary umownej i ewentualnego odszkodowania.

Mając powyższe na względzie wskazać należy, że przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4) k.p.c. wchodzi w rachubę wówczas, kiedy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo w sytuacji, kiedy podniesione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zarzuty oczywiście uzasadniają zasadność wniesionego środka zaskarżenia. Oczywiście jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane uchybienia muszą zatem mieć kwalifikowany charakter i być dostrzegalne w sposób oczywisty, przy czym zaprezentowany w skardze kasacyjnej wywód prawny, na okoliczność wykazania przesłanki oczywistej zasadności, nie może sprowadzać się do polemiki z ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi przed sądem II instancji. Niedopuszczalne jest zatem formułowanie argumentów na rzecz oczywistości skargi kasacyjnej przez wyrażenie dezaprobaty dla ocen mających charakter ustaleń w konkretnym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku sformułowane przez skarżącego wbrew zakazowi konfrontowania przez Sąd Najwyższy oceny dowodów oraz związania ustalonymi w sprawie faktami nie prowadzi do wniosku o oczywistej zasadności skargi. Sąd Najwyższy, natomiast, nie stanowi trzeciej instancji rozpoznającej sprawę merytorycznie, ale jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, a celem postępowania kasacyjnego, zaś, jest kontrola prawidłowości wykładni i stosowania prawa, a nie ustalanie faktów. Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy należy przede wszystkim stwierdzić, że zawarte w skardze kasacyjnej powoda uzasadnienie przyjęcia jego skargi do rozpoznania stanowi w istocie polemikę ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi w zakresie kwestii odnoszącej się do zapłaty kary umownej oraz odszkodowania przez pozwany Samodzielny Publiczny ZOZ Szpital [...] w K., a nadto odnośnie do okoliczności rzekomego sformułowania przez stronę powodową dwóch roszczeń alternatywnych. Sąd Najwyższy w związku z zarzutami podniesionymi w przedmiotowym wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej Narodowego Funduszu Zdrowia w W. – (...) Oddziału Wojewódzkiego

NFZ w K. do rozpoznania, jedynie ubocznie zauważa, że w przedmiotowej sprawie Sądy obu instancji odniosły się do kwestii żądania odszkodowania i w konsekwencji rozważania w tej materii nie przekładają się na oczywistą zasadność przedmiotowej skargi.

W rezultacie rozważań w przedmiocie oceny wykazania przez skarżącego przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4) k.p.c. brak jest podstaw do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie przesłanka ta została przez Narodowy Fundusz Zdrowia w W. – (...) Oddział Wojewódzki NFZ w K. w sposób właściwy wykazana. Jak już, bowiem, wskazano wyżej niedopuszczalne jest formułowanie argumentów na rzecz oczywistości skargi kasacyjnej przez wyrażenie kontestacji dla ocen mających charakter ustaleń w konkretnym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku sformułowane przez skarżącego wbrew zakazowi konfrontowania przez Sąd Najwyższy oceny dowodów oraz związania ustalonymi w sprawie faktami nie prowadzi do wniosku o oczywistej zasadności skargi. Sąd Najwyższy nie stanowi trzeciej instancji rozpoznającej sprawę merytorycznie, ale jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, a celem postępowania kasacyjnego, zaś, jest kontrola prawidłowości wykładni i stosowania prawa, a nie ustalanie faktów. Nadto, Sąd Najwyższy nie dopatrył się również okoliczności, które determinowałyby nieważność postępowania, a którą to przesłankę Sąd ten bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).